

St. Mira's College for Girls
(Autonomous-Affiliated to Savitribai Phule Pune University)

Subject: Marathi SEC

Subject Code: ACSECCM22302

Semester: II

Year: 2023-24

Unit focusing on either Skill Development, Employability and Entrepreneurship or all of these: Example Unit 3: Skill Development/ All of these

Paste your assignment photo or screenshot here

<https://acrobat.adobe.com/id/urn:aaid:sc:AP:142e1592-c523-438d-a643-4ec74f89c17a>

St. Mira's College for Girls

स्वाध्याय

(SEC) मराठी - महाराष्ट्रातील लोककला

Name : Vaishnavi Bobde

Roll no. 2289 , Class : FYBA(A)

Year : 2023 -2024 , Semester II

Scanned with CamScanner

स्वाध्याय प्रश्न :

१. दशावतार व मारुड' या लोककला प्रकारांचे स्वरूप छायाचित्रांसह विराद करा.

२. मंगळागौर व भोंडला या पारंपरिक खेळांची ओळख त्यातील गीतांच्या आधारे करून द्या.

पूरतता दिनांक - 13/02/2024

दशावतार

अलिकडील काळात डॉ. बाळकृष्ण ललित यांनी पूर्वमूर्तीनी केलेल्या अभ्यासाचा साकल्याने आढावा घेऊन 'दशावतारी' नाट्यप्रयोगाचा अभ्यास पुढे नेण्याचा प्रयत्न केला आहे. त्यांच्या मते "सर्वसामान्यपणे या लोककलेला 'लोकनाट्य' म्हणण्यात येत असले तरी तिचे जुने रूप विधिनाट्याला जवळचे आहे." याचा अर्थ कोकणी आणि गोमंतकीय नाट्यकलेचा पाया दशावतारीनी घातला, असे म्हणण्यास वाव आहे. तसेच दशावतारी प्रयोग हे किनारापट्टीवरील 'लोकोत्सव' म्हणता येतील. अतिकडे तर दशावतारी नाट्यमंडळा स्थापन झाल्या असून त्यांचे प्रयोग मुंबईतही होऊ लागले आहेत. अर्थातच लोकनाट्य ते अभिजात नाटक असा हा प्रवास सुरू आहे. दशावतारीची अडिवरे पध्दत, घेदवणकर गोरेशास्त्री पध्दत आणि आधुनिक असे तीन प्रकार डॉ. ललितांनी नोंदविले आहेत.

बृहदा भगवान विष्णूच्या दशावतारीची संबंध जोडलेला असतो. सुरुवातीला वाद्यांच्या गजरान्त पदे सुरू होतात. त्याच पार्श्वमूर्तीवर मुख्य पात्र प्रवेशते व तेच खेळातील आख्यानाचा परिषय करून देते. राजा हरिषेद्र, रामायण, महाभारतातील

FOR EDUCATIONAL USE

Scanned with CamScanner

प्रसंग, सती तुलसी, सती महानंदा, सती रेणुका, बाळ शिलिरा, इंद्रजीत वध, जालंधर वध असे विषय निवडलेले असतात, विषयानुसार खेळ चमूतील भूमिका व पात्रे ठरतात, वेशभूषा ठरतात. यात

प्रत्येकाला खूपच स्वातंत्र्य असते. यातील युद्धासाठीची गदा, तलवारी, सुदर्शन, परशु आदी हत्यारे स्वतःच करून घ्यायचे असतात. विविध प्रवेश संवाद, संगीत याबरोबरच यष्टिप्रसंग आवर्जून असतोच. सुरुवात गणपती, ऋद्धिसिद्धी यांच्यासह प्रवेशून मंगल होते. सूत्रधार नाटक घडवितो. या खेळात सर्वात महत्वाचे वेधक व आगळवेगळे पात्र म्हणजे संकासूर होय. संकासूराने वेद समुद्रात तपवून ठेवले. मच्छावतार घेऊन विष्णूनी संकासूराचा वध करून ते पुन्हा आणले. अर्थातच पहिल्या अवतारापासून असूर आणि सूर यांचे युद्ध ही मध्यवर्ती कल्पना दिसते. त्यामुळेच संकासूर या पात्राला संघर्ष आणि घटना घटीत या दृष्टीने महत्त्व असणे स्वाभाविकच आहे.

Scanned with CamScanner

संपादणी करणारा, सूत्रधार आणि संकासूर या उ पात्रांमुळे एकूण संहितेला आकार येतो असे म्हणता येईल. दशावतारी सादर करण्यात संपूर्ण गावाचा पंचक्रोशीचा सहभाग असतो. सूत्रधार खेळाची माहिती, पात्रांचे गणापासूनचे आवाहन करतो. संभाचे जानवे घातलेला पुजारी सोबे घेऊन धुमू लागतो आणि सूत्रधार गाडीवान होऊन कोण आहेस? का आलास? असे विचारून नंतर देवदेवतांची सोबे आवाहित करतो. ब्रम्हदेव व संकासूर अशी दोन येतात आणि संकासूराची वेद चोरण्याची कर सादर होते.

दशावतार खेळात सूत्रधार, संकासूर, सरस्वती, गणपती, राम अशी सोबे किंवा पात्रे येतात. स्वतंत्र रंगमंच नसतो. मैदानात, देवळापुढे, रस्त्याच्या कडेला श्रामोत्सवप्रसंगे दशावतार खेळ सूत्रधाराने मांडली की भोवती लोक बसतात. स लोकही खरेतर त्यात सहभागी असतात. कोकणातील दशावतारी खेळ आणि मराठवाड्यातील दशावतारी ललित रंग भेद म्हणजे मराठवाड्याप्रमाणे ललिताने दशावतारीची सोबे काढली जातात व त्यांचे नृत्य होते. कोकण दशावतारी नाटक असतो.

FOR EDUCATIONAL USE

Scanned with CamScanner

भारुड

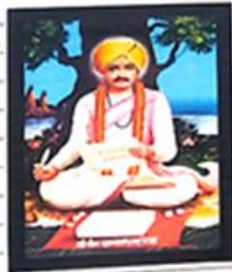
एकनाथी भारुडे, विंधू चावला, बाईसाब आल्या इ. प्रसिद्ध आहेत. एकनाथांप्रमाणे खरेतर सर्वच संतांनी कमीअधिक प्रमाणात रूपकांची रचना केली आहे. रूपके ही सोबे आणून किंवा सामिनय सादर करण्याची परंपरा वारकरी दिंड्या, भजन कार्यक्रम यांत दिसते. स्वतंत्र भारुडांचे कार्यक्रमही होतात. भारुडात विधी नसतो, मात्र पूजाविधी ऐच्छिक असतो. नृत्य व मधुनमधुन संपादणी असे रंग स्वरूप असते. एकनाथी भारुडातील रूपके सोबे घेऊन नाचून सादर केली जातात. जमेल तशी वेशभूषा व रंगभूषा करून रंगकर्मी रंगपीठात येतो व भारुडाच्या धूपदावर नाच करतो. पात्र रंगपीठात प्रवेश करते तेव्हा त्याचा परिचय प्रेक्षकांना द्यावा म्हणून त्याला प्रश्न विचारले जातात. त्याला विनोदी पध्दतीने हजरदाबीपणाने उत्तरे दिली जातात. कोण कुठले ही माहिती सांगितल्यावर पात्र आपल्या भूमिकेचे वर्णन करून संपादणी केली जाते.

एकनाथांची मारुडे ही विलक्षण नाट्यात्मक आहेत. ती गाताना त्यातील पात्रांची सोंगे आणली जातात आणि प्रसंगानुरूप नवतावणी करण्यात येते. 'विष्णू चाढना' या मारुडाचे लक्ष्य आहे कामक्रोधाने होणारी मनोवस्था हे पण त्यात अभिनेत्या आहे तो वृत्तिपदशाचा. इथे गोष्ट इतर मारुडांची.

मारुडातील गेयता म्हणजे लोकसंगीतातील गेयता. टोलकी, डमरू, तुमडी, टिमडी, टाळ, चाल, तुणतुणे, वेणू यांसारख्या वाद्यांच्या साथीवर वासुदेव, गोंधळी, वाध्यामुरळी, डोरी, फकीर तसेच देवळात व घरात कीर्तनकार व स्त्रियेची गीत गात, त्यांचा ताल व टंग, त्यांची चाल व लय बरोबर पकडून एकनाथांनी मारुडे रचल्यामुळे ती लोकगायकांच्या कंठांत चपखल बसली आणि लोकप्रिय झाली.

FOR EDUCATIONAL USE

Scanned with CamScanner

मंगळागौर

मंगळागौर हे नवविवाहीत स्त्री ने करण्याचे एक व्रत आहे. ब्राह्मण महिन्यातील प्रत्येक मंगळवारी लग्नानंतर चाचू वर्षे हे व्रत करण्यात येते. यासाठी नवविवाहीत महिला सकाळी स्नान करून सोबळे नेसून पूजा करण्यासाठी बसतात. मंगळागौर अर्थात श्र्वती. शेजारी महादेवाची पिंडही ठेवली जाते.

पूजा झाल्यावर पिठाच्या किंवा पुरणाच्या दिव्यांनी मंगळागौराची कथा (कहाणी) भेट देऊन ऐकतात. पूजेनंतर रात्री जागरण करण्यात येते. जागरणाच्या वेळी मंगळागौरांला विविध लाल खेळण्याची अनादी काळापासून चालत आलेला प्रघात आहे. तमट्ये लाट्या बाई लाट्या सारंगी लाट्या, फू बाई फू अशी संपन्निके खेळ व गाणी गाण्याची खूपच सजा असते.

नेऊवारी साडी, नाकात नथे, दागिने असा पेहराव करून व्या नवरीला नटण्यासाठी आणि आपल्या घरातील विविध किंवा अशुभे करून घेण्यासाठी हा खास कार्यक्रम आखला जातो.

मंगळगौरीची कहाणी / कथा पुजेच्या वेळी भक्तीद्वारे सांगण्यात येते. मंगळगौरीच्या व्रताचे उद्यापन पाच वर्षांनंतर करण्यात येते. लग्न झाल्यापासून पाचव्या वर्षी श्रावणातील शेवटच्या मंगळवारी या व्रताचे उद्यापन करण्यात येते. उद्यापणाच्या वेळी आई-वडिलांना वाण देण्यास येते. मुलीने आईला सोपाची मुली देण्याची पध्दत आहे. आईने मुलीला व जावयला तारामध्ये लाई अथवा वड्या घालून द्यायचे. मुलीच्या आईला उद्यापनात वाण म्हणून एकसर (काळे मणी आणि सोन्याचा मणी), जोडवी, कुंकू, कंगडा व आरसा देण्याची पध्दत आहे. मुलीच्या वडिलांना रारं, घेत, टोपी आणि उपरणे अशी भेट देतात.

'या गावाचा त्या गावाचा माझी नाही
आला वेणी नाही मला करी मी नाचू
नाच म घुमा करी मी नाचू
या गावाचा त्या गावाचा सिंपी नाही आला
पोखी नाही मला करी मी नाचू
नाच म घुमा करी मी नाचू.'

FOR EDUCATIONAL USE

Scanned with CamScanner

मोंडला

महाराष्ट्रात मुलुबा, हादगा व मुलाबाई यांचा सुफलनाचा विधी उत्सव म्हणून मोंडला साडला जातो. हा उत्सव मुली, बायका साजरा करतात. चंद्र-सूर्य पारान्व काढून हस्तनक्षत्रात पूजा मांडली जाते. ही पूजा करून मुली फेरावरची गाणी म्हणताना फेरावरच्या गाण्यांना फेऱ्याची नय, ताल, ठेका आणि ठसका असतात.

बहुधा पारान्व 'हस्त' नक्षत्राची महती म्हणून हस्ती काढतात. 'अम्भस्' अगस्त्य ऋषींची पूजा महत्त्वाची आहे. कारण 'वरुण' राजाच्या ऋतुचक्राचा तो अधिपती आहे. अगस्त्यचे 'हस्त' झाले असावे असाही समज आहे. अगस्त्यतात भाद्रपदात शेवटी शेवटी उगवतो, आरंभ सुरु होतो. आसळ निरंभ होते आणि सुफलनाचा काळ सुरु होतो. मोंडल्याची गाणी परंपरेने गायली जातात. मोंडला हातम्यात गणेशाच्या आवाहनाने सुरुवात करतात. 'अचलमा पैलमा गणेश देवा माझा खेळ मांडून दे करीत तुझी सेवा.' इ.

FOR EDUCATIONAL USE

नंतर मुलाबाईची गाणी सुरु होतात.
 'काल्यांचे पेरले ग सई
 आजून भाऊनी आले नाही
 काल्यांचा वेळ आला ग सई
 आजून भाऊनी आले नाही -'
 काले पूर्ण होईपर्यंत साखळी गीत, गाण्यातून हस्त नक्षत्राची
 पूजा होते आणि गाणी सुरु होतात.
 'एक लिंबू झेनु बाई दोग लिंबू झेनु' इ.
 'हस्त हा दीनयांचो राजा
 तयासी नमस्कार माझा'
 हादगा देव मी पूजिते 'ही पुरुषदेवला - भुजोबाला उददेभुज
 म्हटलेली गाणी वेदकालापासून परंपरेने आलेली असतात. आणि
 एक नमुना गीत प्रपंचाचे दराने घडवते--
 'यादव राया रानी घरासी घेईल कैसी ?
 सासू गेली समजावयला
 घला घला भुजबाई आपल्या घराला
 मी नाही यायची उरफट्या घराला
 अर्धा संसार देते तुला
 अर्धा संसार नको मला.'

FOR EDUCATIONAL USE

Scanned with CamScanner

'आला चेंडू गेला चेंडू
 राया चेंडू झुगारिला
 आपण चाले हनी घोडे
 राम चाले पारी
 रामाचा पत्ता कुठ नाही
 राम ग वेपितो कळ्या
 सीता ग गुंफिते जाळ्या'
 या गीतात रोवटी सीता ही भूमिकेच्या असून धरतीचे रूप मानले
 जाते तर राम-सावळ्या विळ्या आकाराचे प्रतीक मानला जातो.
 आडात पडला सिंपला
 आमचा भोडला संपला !
 याने सांगता होते
 आणि सर्प म्हणे मी
 खिरापतीला काय म ?'
 अशी विचारणा होऊन एकेक पदारांची नावे घेत खिरापत
 ओळखण्याची चढाओढ लागते. रोवटी गोड की तिखट ? अरप
 तहाच्या वाटाघाटी सुरु झाल्या की जिचा भोडला असायला तिला
 अगदी धन्य वाटते अशी या खेळाची गम्मत समजली जाते.
 वृत्त, नाट्य, संगीतकलेचे समूहात्मदर्शन उत्सव विधीय
 विमित्ताने घडते. महाराष्ट्रात खिराची विधिमंडित खेळगीते,
 पूजाविधी आणि विधिगीते यांची मोठी संख्या आहे. उदा. -
 जागरण, मंगळागौर.

19/20

